

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Botnaru Grigore, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui,

Berdaga Igor Mihail, născut la 28 august 1978, originar și domiciliat, r-l Hîncești s. Bujor.

Putina Alexandru Mihail, născut la 13 mai 1988, originar și domiciliat, r-l Hîncești s. Bujor.

Putină Andrian Mihail, născut la 04 septembrie 1986, originar și domiciliat, r-l Hîncești s. Bujor.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 02.04.2012-14.05.2013
2. în instanța de apel: 18.06.2013-09.12.2013
3. în instanța de recurs: 11.03.2014-16.04.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 14 mai 2013, Putină Al.M. și Berdaga I.M. au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani 6 luni închisoare.

Prin aceeași sentință Putină An.M. a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în temeiul art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare;

- în temeiul art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, la 3 ani închisoare, fără amendă.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită definitiv pedeapsa de 3 ani 1 lună închisoare, fără amendă.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa numită lui Putină Al.M., Berdaga I.M. și Putină An.M. a fost suspendată condiționat pe un termen de probă a câte 1 an fiecare.

A fost dispusă încasarea în beneficiul părții vătămate Novac Ion Gheorge de la:

- Putină An.M., prejudiciul material în sumă de 12.615 lei și prejudiciul moral în sumă de 1000 lei;

- Putină Al.M., prejudiciul material în sumă de 5000 lei și prejudiciul moral în sumă de 1000 lei;

- Berdaga I.M., prejudiciul moral în sumă de 1000 lei.

În rest pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

2. Potrivit sentinței, Putină Al.M., Berdaga I.M. și Putină An.M. la 04.02.2012, în jurul orei 15.30, în s. Bujor, r-l Hîncești, în stradă, în loc public, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, urmărind manifestarea bravurii și a forței grosolane, în prezența mai multor

consăteni, intenționat i-au aplicat lui Novac I.G. multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale neînsemnate.

Acțiunile lui Putină Al.M., Berdaga I.M. și Putină An.M. au fost încadrate de instanța de judecată în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, *huliganismul, adică, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșite de mai multe persoane*. Iar acțiunile lui Putină An.M. au fost încadrate și în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, *jaful, adică, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a contestat-o cu apel, în care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care: Putină Al.M. și Berdaga I.M. recunoscuți vinovați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, să fie condamnați la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar Putină An.M. recunoscut vinovat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, să fie condamnat la 3 ani închisoare și recunoscut vinovat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, să fie condamnat la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, în conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili definitiv pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În motivarea apelului s-a invocat blîndețea pedepsei și ignorarea criteriilor prevăzute de art. 75 Cod penal, ca urmare eronat fiind aplicate prevederile art. 90 Cod penal, deoarece vina inculpații nu au recunoscut-o, nu au restituit prejudiciul material și moral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2013, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței contestate.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond, conform art. 394 alin.(2), pct.3) Cod de procedură penală, motivat a stabilit categoria măsurii de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpaților, gravitatea infracțiunii săvârșite și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă. Interpretarea judiciară a prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu circumstanțele exclusiv atenuante ale cauzei și persoana inculpatului, care este pozitivă, determină concluzia că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora.

Instanța de apel a constatat că, în speță, cu certitudine s-a constatat, că există temei legal pentru ca inculpații să beneficieze de posibilitatea corectării și reeducării în condiții neprivative de libertate.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pe motiv că instanțele de judecată nu au luat în considerație gravitatea infracțiunii și ca urmare au aplicat o pedeapsă ce nu-și va atinge scopul pedepsei penale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul consideră decizia instanței de apel neîntemeiată numai în partea stabilirii pedepsei, astfel, în privința calificării acțiunilor inculpaților Putină Al.M. și Berdaga I.M. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar Putină An.M. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 187 alin.(2) lit. e) și f) Cod penal, instanța de recurs nu se va expune.

Invocând doctrina penală, Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește termenul sau mărimea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

În cazul supus judecării, inculpații au fost condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 187 alin.(2) lit. e) și f) Cod penal, iar sancțiunea art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal prevede amendă în mărime de la 400 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, și sancțiunea art. 187 alin.(2) lit. e) și f) Cod penal prevede închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

Instanța de recurs constată că, instanța de apel întemeiat a menținut pedeapsa stabilită de instanța de fond, care a acordat deplină eficiență prevederilor articolului 7, 61, 75, 90 Cod penal, astfel, pedeapsa penală este aplicată în limitele prevăzute de lege.

În viziunea instanței de recurs instanța de apel corect a reținut faptul că, *”în sentință, se cuprind datele privind persoana inculpaților și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpaților, comportamentul lor în cadrul urmăririi penale și ședinței de judecată. Inculpații pentru prima dată sunt trași la răspundere penală, se caracterizează pozitiv. Instanța de fond, conform art. 394 alin.(2), pct.3) Cod de procedură penală, motivat a stabilit categoria măsurii de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpaților, gravitatea infracțiunii săvârșite și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă. Interpretarea judiciară a prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu circumstanțele exclusiv atenuante ale*

cauzei și persoana inculpatului, care este pozitivă, determină concluzia că în speță există temeii legal pentru aplicarea acestora”.

Colegiul în situația data menționează că, instanțele de judecată just au constatat faptul precum circumstanțele stabilite în cauză sunt suficiente pentru a concluziona că față de inculpați este posibilă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-le inculpaților un termen de probă.

În cele din urmă, instanțele de judecată corect au ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpaților, v-a fi pe deplin atinsă, prin stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, or, aplicarea unei altei pedepse mai aspre, nu este rațională și nici proporțională acțiunilor comise de aceștia. Corectarea inculpatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către acesta a celor săvârșite și reîntoarcerea și reîncadrarea lui în activitatea societății, astfel că în cazul de față, instanțele de judecată au considerat că inculpații vor conștientiza integral pericolul social al acțiunilor comise, iar aplicarea pedepsei mai aspre este absolut inoportun situației de fapt și drept.

Astfel, prin numirea pedepsei menționate, scopul legii penale precum și echitatea socială vor fi pe deplin întrunite și restabilite, exprimându-se ferma convingere, că prin muncă cinstită și comportament exemplar, inculpații vor îndreptăți încrederea acordată.

În recursul ordinar declarat de procuror, decizia recurată este criticată, prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 6) și 10) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul analizând cazul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, constată că o hotărîre judecătorească este supusă casării, în temeiul acestui punct cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Însă Colegiul consideră că, în cauză, instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat. De asemenea, lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat și decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția, și motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărîrii. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Față de considerentele ce preced, în opinia instanței de recurs, nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Nici motivul de casare prevăzut în art. 427 pct. 10) Cod de procedură penală, cu referire la aplicarea pedepsei individualizate contrar prevederilor legale, nu este incident în cauză. Astfel, avînd în vedere pericolul social al faptei, împrejurările comiterii ei, ținînd seama de persoana inculpaților, instanța de apel a fost îndreptățită să mențină soluția instanței de fond de suspendare a executării pedepsei pe un termen de 1 an.

Astfel, Colegiul conchide că temeiurile indicate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare al instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Botnaru Grigore, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui, **Berdaga Igor Mihail, Putina Alexandru Mihail și Putină Andrian Mihail**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 mai 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti